

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Aleny Poláčkovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: **Ing. C.**, bytom L., proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Prešove**, za účasti: **1/** Ing. S., bytom K., **2/** Ing. P., bytom P., **3/** JUDr. R., bytom P. o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 28. februára 2008 č. OPÚ 2008/523-4/Ba, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sp 36/2008-10 zo dňa 3. októbra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sp 36/2008-10 zo dňa 3. októbra 2008 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom rozhodnutie odporcu, uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia, potvrdil. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia správneho orgánu a konania mu predchádzajúceho mal preukázané, že v danej veci žalovaný správny orgán rozhodol podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a k inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o pôde) tak, že oprávnené osoby podľa § 4 ods. 2 písm. c/ zákona o pôde Ing. S., Ing. P., Ing. C. a JUDr. R. spĺňajú podmienky § 6 ods. 1 písm. k/ zákona o pôde, kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, vyslovil že oprávneným osobám sa podľa § 11 ods. 1, písm. d/ zákona o pôde nevydáva nehnuteľnosť zapísaná v pozemkovej knihe vl. č. X., kat. úz. S., mpč. parc. č. X. vo výmere 1701 m², záhrada v intraviláne a to S. v podiele 3/16, P. v podiele 3/16, Ing. C. v podiele 3/16 a JUDr. R. v podiele 3/16, s tým, že v zmysle § 11 ods. 2 sa oprávneným osobám prevedú bezodplatne do vlastníctva iné pozemky vo vlastníctve štátu v primeranej výmere a v kvalite ako boli pôvodné pozemky, s poučením že oprávnená osoba podľa § 16 ods. 3 zákona o pôde vyzve Slovenský pozemkový fond na vydanie náhrady a súčasne určil oprávneným osobám podľa § 6 ods. 4 zákona o pôde povinnosť zaplatiť štátu finančnú náhradu zodpovedajúcu ich podielu. Podľa názoru krajského súdu rozhodnutie žalovaného správneho orgánu bolo správne a zákonné. Poukázal na to, že nehnuteľnosť, ku ktorej si oprávnené osoby uplatnili reštitučný nárok podľa zákona o pôde, nebolo možné vydať, pretože tomu bránila zákonná prekážka, ktorá v danom prípade existuje a to predovšetkým to, že nehnuteľnosť je v súčasnej dobe vo vlastníctve právnickej osoby a pozemok je zastavaný. Krajský súd konštatoval, že správny orgán dospel k právnomu záveru, ktorý je v súlade s platnou právnou úpravou a zistené skutočnosti podrobne uviedol v napadnutom rozhodnutí, pričom sa so zisteným skutkovým a právnym stavom dôsledne zaoberal. Súčasne konštatoval, že správny orgán sa dostatočne vypořiadal s právnym názorom súdu vysloveným v rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sp 14/04-11 zo dňa 27.4.2005. Ďalej uviedol, že správny orgán dostatočne a zrozumiteľne odôvodnil, prečo nie je možné predmetnú nehnuteľnosť vydať a aké zákonné prekážky bránia jej vydaniu. Taktiež považoval za správne tú časť rozhodnutia, ktorou správny orgán určil právo oprávnených osôb, ktoré si môžu uplatniť prostredníctvom Slovenského pozemkového fondu a takto doviesť samotný priebeh reštitučného konania do konca. Preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu považoval za správne a zákonné, a preto ho podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože navrhovateľ bol v konaní neúspešný a odporca zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal navrhovateľ. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil a súčasne navrhoval, aby odvolací súd rozhodol tak, že oprávnenej osobe sa v zmysle § 11 ods. 2 zákona o pôde prevedú bezodplatne do vlastníctva iné pozemky vo vlastníctve štátu v primeranej výmere a kvalite ako boli pôvodné pozemky, a to pokiaľ možno v tej istej obci, v ktorej sa nachádza prevažná časť pôvodných pozemkov, pokiaľ s tým oprávnená osoba súhlasí. Rozsudok krajského súdu považoval za vecne nesprávny. Vytýkal súdu prvého stupňa, že na pojednávanie vo veci samej nepredvolal ostatné oprávnené osoby a to Ing. S., Ing. P. a JUDr. R., ktorým postupom im odňal právo konať pred súdom. Namietal, že krajský súd pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu nebral do úvahy, že správny orgán pri samotnom rozhodovaní nepostupoval v zmysle zákona č. 71/1967 Zb., pretože nedodrжал základné pravidlá uvedené v § 3 ods. 3, 4 správneho poriadku, ako aj že nerozhodol v lehote podľa § 49 správneho poriadku. Dôvodil, že správny orgán svojou viac ako dvojročnou nečinnosťou od zrušenia jeho predchádzajúceho rozhodnutia zo dňa 6.10.2001 č. j. OPPaLH 2001/609-5/SI rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Sp 14/04-11 zo dňa 27.4.2005 preskúmaným rozhodnutím poškodil oprávnené osoby.

Odporca na odvolanie navrhovateľa sa nevyjadril. Odvolací návrh odvolaciemu súdu nepredložil.

Zúčastnené osoby sa taktiež na odvolanie navrhovateľa nevyjadrili a odvolaciemu súdu nepredložili odvolací návrh.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach odvolania a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný vyhovel

reštitučnému nároku oprávnených osôb uplatnený podľa zákona o pôde na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnosti, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku navrhovateľa a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný v rámci konania podľa zákona o pôde oprávneným osobám priznal právo na náhradu za žiadanú nehnuteľnosť, ktorú nebolo možné vydať pre zákonné podmienky a to z dôvodu, že pozemok, ku ktorému si oprávnené osoby uplatnili reštitučný nárok, bol po prechode na štát alebo inú právnickú osobu zastavaný stavbou, ktorej účel bráni poľnohospodárskemu alebo lesnému využitiu pozemku.

Účelom zákona o pôde bolo zmierniť následky niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo voči vlastníkom poľnohospodárskeho a lesného majetku v období rokov 1948 až 1989, dosiahnuť zlepšenie starostlivosti o poľnohospodársku a lesnú pôdu obnovením pôvodných vlastníckych vzťahov k pôde a upraviť vlastnícke vzťahy k pôde v súlade so záujmami hospodárskeho rozvoja vidieka aj v súlade s požiadavkami na tvorbu krajiny a životného prostredia. Zákon sa vzťahoval na a) pôdu, ktorá tvorí poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patrí, a v rozsahu ustanovenom týmto zákonom aj na pôdu, ktorá tvorí lesný pôdny fond, b) obytné budovy, hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej poľnohospodárskej usadlosti, včítane zastavaných pozemkov, c) obytné a hospodárske budovy a stavby slúžiace poľnohospodárskej a lesnej výrobe alebo s ňou súvisiacemu vodnému hospodárstvu, včítane zastavaných pozemkov, d) iný poľnohospodársky majetok uvedený v § 20 (§ 1 ods. 1 zákona o pôde).

Podľa § 6 ods. 1 písm. k/ zákona o pôde oprávneným osobám sa vydajú nehnuteľnosti, ktoré prešli na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok.

Podľa § 9 ods. 1 až 7 zákona o pôde nárok uplatní oprávnená osoba na pozemkovom úrade a zároveň vyzve povinnú osobu na vydanie nehnuteľnosti. Povinná osoba uzavrie s oprávnenou osobou do 60 dní od podania výzvy dohodu o vydaní nehnuteľnosti.

Dohoda podlieha schváleniu pozemkovým úradom formou rozhodnutia vydaného v správnom konaní.

Rozhodnutie pozemkového úradu o neschválení dohody preskúma na návrh účastníka súd.

Ak k dohode podľa odseku 1 nedôjde, rozhodne o vlastníctve oprávnenej osoby k nehnuteľnosti pozemkový úrad.

Pokiaľ je to nevyhnutne potrebné, môže pozemkový úrad zriadiť alebo zrušiť na prevádzanej nehnuteľnosti vecné bremeno, prípadne uložiť iné opatrenia na ochranu životného prostredia alebo dôležitých záujmov iných vlastníkov.

K nehnuteľnostiam vydaným podľa § 6 ods. 1 písm. v) vzniká v prospech povinnej osoby vecné bremeno tak, aby určenie nehnuteľnosti na obranu štátu ostalo zachované. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je rozhodnutie okresného úradu podľa odseku 2.

Proti rozhodnutiu pozemkového úradu podľa odsekov 4 až 6 možno podať opravný prostriedok na súd.

Podľa § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o pôde pozemky alebo ich časti nemožno vydať v prípade, že pozemok bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný; pozemok možno vydať, ak stavba nebráni poľnohospodárskemu alebo lesnému využitiu pozemku.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o pôde za pozemky alebo ich časti, ktoré nemožno vydať podľa § 11 ods. 1, písm. a/ až h/, sa oprávnenej osobe prevedú bezodplatne do vlastníctva iné pozemky vo vlastníctve štátu v primeranej výmere a kvalite, ako boli

jej pôvodné pozemky, a to pokiaľ možno v tej istej obci, v ktorej sa nachádza prevažná časť pôvodných pozemkov, pokiaľ s tým oprávnená osoba súhlasí.

Podľa § 16 ods. 1 až 6 zákona o pôde náhradu za pozemky, ktoré sa podľa tohto zákona nevydávajú a za ktoré nebol poskytnutý oprávnenej osobe iný pozemok, poskytne štát. Výšku náhrady v hotovosti upraví vláda Českej republiky a vláda Slovenskej republiky svojím nariadením.

Ostatné náhrady podľa § 14 a 15 poskytne právnická osoba (právny nástupca), ktorá vec drží alebo ju držala v čase zániku nehnuteľnosti alebo ju previedla na osobu, ktorá nehnuteľnosť podľa tohto zákona nevydáva. Ak túto osobu nemožno zistiť alebo ak touto osobou je rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia, **náhradu poskytne štát prostredníctvom pozemkového fondu (§ 17 ods. 1) podľa všeobecne záväzného právneho predpisu.** Taktiež náhradu podľa § 14 a 15 poskytne štát, ak bývalé národné výbory alebo Zbor povereníkov previedli hospodárske budovy a rodinné domčeky do vlastníctva fyzických osôb.

Oprávnená osoba vyzve na vydanie náhrady najneskôr v lehotách uvedených v § 13. Ak právo na náhradu závisí od rozhodnutia obvodného pozemkového úradu alebo súdu, končí sa táto lehota uplynutím troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, inak právo oprávnenej osoby na náhradu zaniká.

Náhrada sa poskytne oprávnenej osobe do šiestich mesiacov odo dňa doručenia výzvy. Náhrada spočíva vo veciach, ktoré osoba povinná na poskytnutie náhrady vlastní, prípadne v podiele na imaní tejto osoby, a to až do výšky hodnoty pôvodných nehnuteľností a trvalých porastov, ak sa účastníci nedohodnú inak. Ak sa náhrada poskytne prevodom nehnuteľností, postupuje sa podľa osobitných predpisov; dane a poplatky súvisiace s takýmto prevodom sa nevyrubujú.

Spôsob náhrady sa musí dohodnúť do 60 dní od podania písomnej výzvy oprávnenou osobou, ak nárok nebol uspokojený skôr. So súhlasom oprávnenej osoby možno záväzky voči nej vyporiadať aj po tomto termíne.

Postup pozemkového fondu pri poskytovaní náhradných pozemkov podrobnejšie upraví vláda Slovenskej republiky nariadením.

Na konanie o nárokoch oprávnených osôb v zmysle zákona o pôde sú príslušné pozemkové úrady podľa § 9 zákona o pôde v spojení s § 5 ods. 5 písm. g/ zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách.

Pre konanie pozemkového úradu o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 1, 2 a 3 zákona o pôde platia všeobecné predpisy o správnom konaní, teda ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení o správnom konaní - Správny poriadok.

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnemu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Správny orgán aj podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutočný stav, a preto jeho právny názor bol správny a v súlade so zákonom, z ktorých dôvodov boli splnené zákonné podmienky pre potvrdenie jeho rozhodnutia súdom prvého stupňa podľa § 250q ods. 2 O.s.p..

Odvolačí súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, zistil, že správny orgán preskúmaným rozhodnutím zo dňa 28.2.2008 č. OPÚ 2008/523-4/Ba vyslovil, že navrhovateľ a zúčastnené osoby spĺňajú zákonné podmienky ustanovené v § 6 ods. 1, písm. k/ zákona o pôde a súčasne im priznal právo na náhradu v zmysle § 11 ods. 2 v spojení s § 16 ods. 1, 2 zákona o pôde, pretože pozemok, ku ktorému si uplatnili reštitučný nárok bol po prechode na štát zastavaný stavbou brániacou poľnohospodárskemu alebo lesnému využitiu pozemku podľa § 11 ods. 1, písm. d/ zákona o pôde s poučením, že oprávnené osoby

vyzvu Slovenský pozemkový fond na vydanie náhrady. Proti uvedenému rozhodnutiu v zákonnej lehote podal opravný prostriedok navrhovateľ, ktorý žiadal, aby súd vo veci rozhodol tak, že oprávneným osobám sa priznáva adekvátny stavebný pozemok.

Z opravného prostriedku navrhovateľa proti uvedenému rozhodnutiu správneho orgánu ako aj z jeho odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd potvrdil uvedené rozhodnutie, teda predovšetkým vyplýva, že navrhovateľ namietal nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu a súdu prvého stupňa najmä z dôvodu, že oprávneným osobám nebola priznaná adekvátna náhrada za pozemok, ktorý bol odňatý ich právnym predchodcom, vo forme stavebného pozemku.

Odvolačí súd viazaný pri preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa rozsahom odvolacích dôvodov uvedených v odvolaní navrhovateľa zameral preto pozornosť predovšetkým na skutočnosť, či súd prvého stupňa v intenciách zákona preskúmal zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu týkajúcu sa časti, ktorou rozhodoval o priznaní náhrady za pôvodný pozemok.

Z administratívneho spisu mal odvolačí súd preukázané, že pozemok, ku ktorému si oprávnené osoby uplatnili reštitučný nárok bol po prechode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osobe zastavaný a stavba neslúži účelu poľnohospodárskeho alebo lesného využitia pozemku.

Z uvedených dôvodov bol správny právny názor správneho orgánu ako aj súdu prvého stupňa, že vydaniu predmetného pozemku bráni zákonná prekážka v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o pôde, teda pozemok nie je možné vydať z dôvodu zastavanosti stavbou neslúžiacou poľnohospodárskemu alebo lesnému využitiu pozemku, a preto správny orgán správne rozhodol, keď oprávneným osobám priznal právo na náhradu podľa § 11 ods. 2 zákona o pôde v spojení s § 16 ods. 1, 2.

Vzhľadom k tomu, že žalovaný správny orgán nebol oprávnený na rozhodnutie o priznaní konkrétneho náhradného pozemku, pretože náhradu za pozemky, ktoré sa nevydávajú, poskytne štát prostredníctvom Slovenského pozemkového fondu v zmysle § 16 ods. 1, 2 zákona o pôde, správne poučil oprávnené osoby na ďalší postup týkajúci sa prevodu iných pozemkov ako náhrada za pôvodné pozemky.

Podľa § 17 ods. 1, 3 nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu uvedené v § 1 ods. 1 spravuje právnická osoba zriadená zákonom (ďalej len "pozemkový fond") s výnimkou:

a) pozemkov,

1. na ktorých sa nachádza cintorín,
2. ktoré sú určené na obranu štátu,
3. ktoré sú chránené podľa osobitných predpisov,
4. ktoré sú súčasťou lesného pôdneho fondu,
5. podľa osobitného predpisu,
6. na ktorých hospodária Národný žrebčín Topoľčianky, štátny podnik, Závodisko, štátny podnik Bratislava, Agrokomplex - Výstavníctvo Nitra, štátny podnik, a Plemenárske služby Slovenskej republiky, štátny podnik,

b) nehnuteľností uvedených v § 1 ods. 1 písm. b) a c), s ktorými hospodári Národný žrebčín Topoľčianky, štátny podnik, a Závodisko, štátny podnik Bratislava, Agrokomplex - Výstavníctvo Nitra, štátny podnik, a Plemenárske služby Slovenskej republiky, štátny podnik.

Pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, postupuje pozemkový fond pri prevode nehnuteľného majetku štátu podľa osobitných predpisov. (Zákon č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby). Do schválenia privatizačného projektu alebo v súlade s ním môže pozemkový fond nehnuteľný majetok dať do užívania iným osobám.

Podľa § 34 ods. 1, 2, 3, 4 písm. a/ zákona č. 330/1991 Zb. v znení neskorších predpisov zriaďuje sa Slovenský pozemkový fond (ďalej len "pozemkový fond"). Pozemkový fond je právnická osoba a zapisuje sa do podnikového registra.

Pozemkový fond nie je zriadený na podnikanie. Svoju činnosť vykonáva podľa tohto zákona a osobitných predpisov vo verejnom záujme a z tejto činnosti mu vznikajú práva a záväzky.

Pozemkový fond spravuje poľnohospodárske nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu ustanovené osobitným predpisom a podiely spoločnej nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu. Pozemkový fond nakladá s pozemkami, ktorých vlastník nie je známy okrem pozemkov,

ktoré sú lesnými pozemkami, ako aj s podielmi spoločnej nehnuteľnosti, ktorých vlastník nie je známy.

Na účely spravovania nehnuteľností podľa odseku 3 pozemkový fond za podmienok ustanovených osobitnými predpismi a týmto zákonom a) prevádza bezplatne do vlastníctva oprávnených osôb pozemky, ak im nemožno podľa týchto predpisov vydať pôvodné pozemky, uzatvára zmluvy o výmene pozemkov s vlastníkmi, na pozemkoch ktorých je zriadená záhradková alebo chatová osada, a poskytuje ďalšiu súčinnosť pri uplatňovaní práv oprávnených osôb; povinnosti právnických osôb, ktoré pozemok držia, nie sú tým dotknuté.

Z citovaných právnych noriem vyplýva, že na konanie o prevode náhradných pozemkov za podmienok ustanovených v § 16 v spojení s § 17 zákone o pôde je oprávnený konať Slovenský pozemkový fond na základe uplatnenej výzvy oprávnenými osobami a teda žalovaný správny orgán nemohol rozhodnúť o priznaní konkrétneho pozemku ako náhrady za pôvodné pozemky.

Súd prvého stupňa v danej veci pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia sa preto správne stotožnil s právnym názorom správneho orgánu týkajúceho sa náhrady.

Nebolo možné prihliadnuť na námietky navrhovateľa, že bolo povinnosťou súdu prvého stupňa prihliadnuť pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia, že správny orgán nedodrжал základné pravidlá uvedené v § 3 ods. 3, 4 správneho poriadku a nerozhodol v lehote podľa § 49. Odvolací súd z administratívneho spisu nemal preukázané, že by správny orgán postupoval v rozpore s právnou normou ustanovenou v § 3 ods. 3, 4, práve naopak z postupu správneho orgánu vyplýva, že danou vecou sa zaoberal dôsledne, vykonal rozsiahle dokazovanie v súčinnosti s účastníkmi konania, vo veci zistil skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny názor, vo veci rozhodol v súlade so zákonom o pôde a v odôvodnení rozhodnutia sa náležite vypořiadal so skutkovými a právnymi skutočnosťami. Treba však súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že v danej veci správny orgán nerozhodol v lehote ustanovenej v § 49 správneho poriadku. Podľa názoru odvolacieho súdu táto skutočnosť však nemá za následok nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia.

Odvolací súd neprihliadol ani na tvrdenie navrhovateľa, že ostatné oprávnené osoby neboli predvolané na pojednávanie súdu prvého stupňa, čím im súd odňal právo konať pred súdom, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol im doručený a oni sa proti tomuto rozsudku neodvolali, ako aj z dôvodu, že síce súd prvého stupňa pochybil, keď prejednal vec na pojednávaní bez toho, aby mal vykázané doručenie o upovedomení ostatných oprávnených osôb o termíne pojednávania, avšak odvolací súd prihliada len na tie vady konania, majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej a uvedené pochybenie v danej veci nespôsobuje nezákonnosť rozsudku súdu prvého stupňa, pretože nemá za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

Z uvedených dôvodov podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom rozhodnutie správneho orgánu potvrdil, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, a preto odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 250j ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Odvolací súd navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože mu pre neúspech v tomto konaní nevzniklo právo na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. septembra 2009

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová